

Θασίων

γη

διμηνιαίο περιοδικό της Θάσου

ΤΙΜΗ: 7 €

Για να ξέρεις προς τα πού αρμενίζει το νησί σου...

• ΕΤΟΣ Δ • ΘΑΣΟΣ • ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2019 • ΤΕΥΧΟΣ 21

Θασίων

διμηνιαίο περιοδικό της Θάσου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ: Όταν μίλησε ο χρόνος	3
Δημοτικές εκλογές: Νέος δήμαρχος Θάσου ο Λευτέρης Κυριακίδης	6
ΗΔΟΞΑ Θεολόγου – Ποτού πέρασε στην Γ' Εθνική Συνέντευξη με τον πρόεδρο της ομάδας Φίλιππο Καλαϊτζή	18
ΚΟΥΚΙΔΕΣ	20
ΣΩΤΗΡΗΣ ΓΕΡΑΚΟΥΔΗΣ: Σηματοδοτώντας τα μονοπάτια της Θάσου	24
Σε δύο χρόνια τέλος όλα τα πλαστικά προϊόντα	26
ΜΗΝΑΣ ΒΛΑΣΤΑΡΗΣ: Η ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ – ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΚΑΙ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗ ΥΔΑΤΙΝΩΝ ΠΟΡΩΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΥΔΡΟΔΟΤΗΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ ΥΔΡΕΥΣΗΣ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑ ΒΑΣΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΥΣ ΜΗΝΕΣ	28
ΜΗΝΑΣ ΒΛΑΣΤΑΡΗΣ: ΕΜΠΛΟΥΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟΘΕΜΑΤΩΝ ΑΛΙΕΥΜΑΤΩΝ ΜΕ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΕΧΝΗΤΟΥ ΥΦΑΛΟΥ ΣΤΗ ΘΑΣΟ	30
ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΙΔΗΣ: Καλλιράχη 1299-1927	31
ΔΗΜΗΤΡΗΣ Θ. ΚΥΡΟΥ: Οι Χαλδέζοι αγιογράφοι Αγιορείτες μοναχοί της Νέας Σκήτης και η αγιογράφιση του Ιερού Ναού των Αγίων Αναργύρων της Αρναίας Χαλκιδικής (1923-1925)	39
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ: Ο Φοιτητής (διήγημα)	41
Κρίθηκε από την FIAP στο Μπέλφαστ! Το δεύτερο «καλλιτεχνικό διδακτορικό φωτογραφίας» της χώρας στον Γιώργο Μυτιληνό	46
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Τροποποιημένη ευδικία	49
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: (ποίηση)	50
π. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Εκ του οράν το εράν... (ποίηση)	51
ΣΩΤΗΡΗΣ ΓΕΡΑΚΟΥΔΗΣ: Τα Θασίτ'κα: Του ανάθημα	52

Καλλιράχη 1299 - 1927

ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΠΕΙΡΑΤΕΙΑΣ

ΜΕΡΟΣ 4°

Γράφει ο Γιώργος Αυγουστίδης

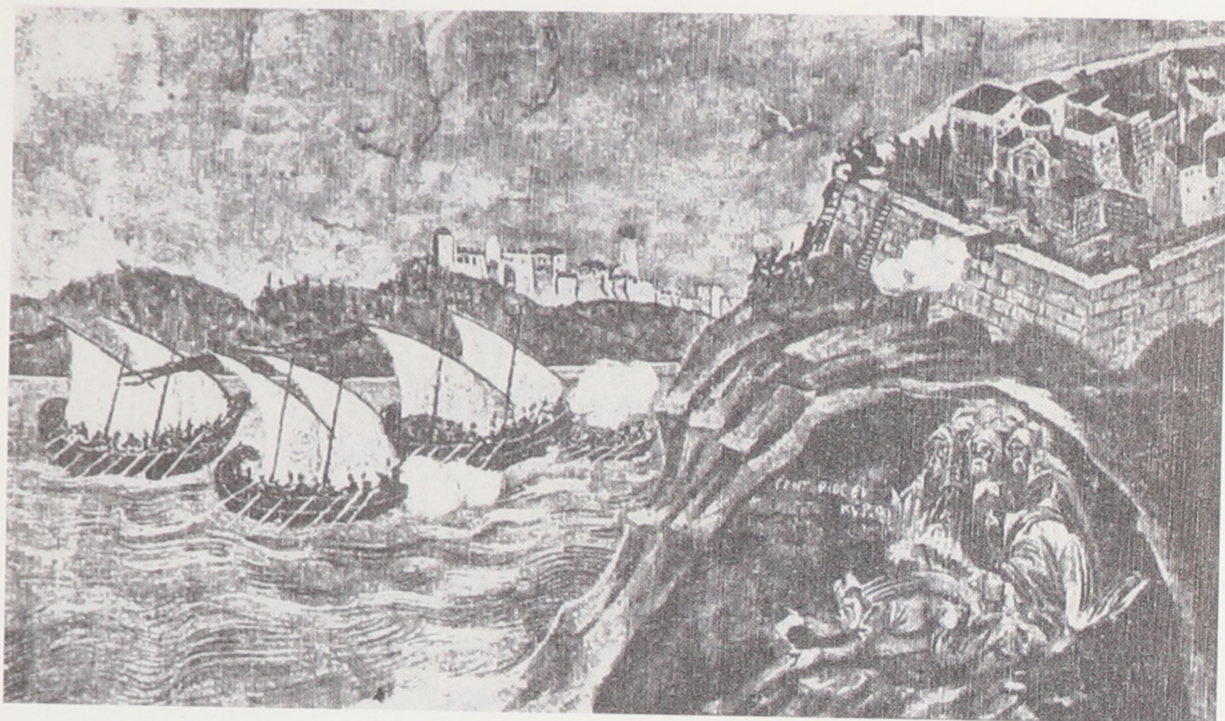
Μετά την άλωση της Κωνσταντινούπολης το 1453 διάφοροι πειρατές και κουρσάροι, χριστιανοί και μουσουλμάνοι, οι γνωστοί μπαρμπαρέζοι, αλωνίζουν κυριολεκτικά το Αιγαίο μέχρι το τέλος του 19^{ου} αιώνα, προκαλώντας φοβερές καταστροφές στις φτωχές, ούτως ή άλλως, υλικές υποδομές, κυρίως όμως αποψιλώνοντας τα νησιά από το ανθρώπινο δυναμικό με τους αισχρούς εξανδραποδισμούς, τις σφαγές και τις αποτροπιαστικές και κάθε είδους ατιμωτικές ενέργειές τους.

Τέτοια ήταν η απόγνωση των κατοίκων πολλών νησιών του Αιγαίου οι οποίοι στην απόγνωσή τους τα εγκατέλειψαν και για αρκετά χρόνια φαινόταν εντελώς έρημα.

Σκληρότεροι πειρατές υπήρξαν οι Ιταλοί, οι Ενετοί, οι Μαλτέζοι, οι Καταλανοί, οι Νορμανδοί κ.α.

Από τους Έλληνες σκληρότεροι, αδίστακτοι και πλιατσικολόγοι υπήρξαν οι Μανιάτες, οι Αμοργιανοί, οι Κασιώτες αλλά και οι πλησιόχωροι της Θάσου Χαλκιδικιώτες της Ιερισσού και της Συκιάς. Γνωστά ονόματα Ελλήνων πειρατών ο καπετάν Μανέτας, ο Κάψης, ο Φραγκόπουλος, ο Λόλιος κ.α.

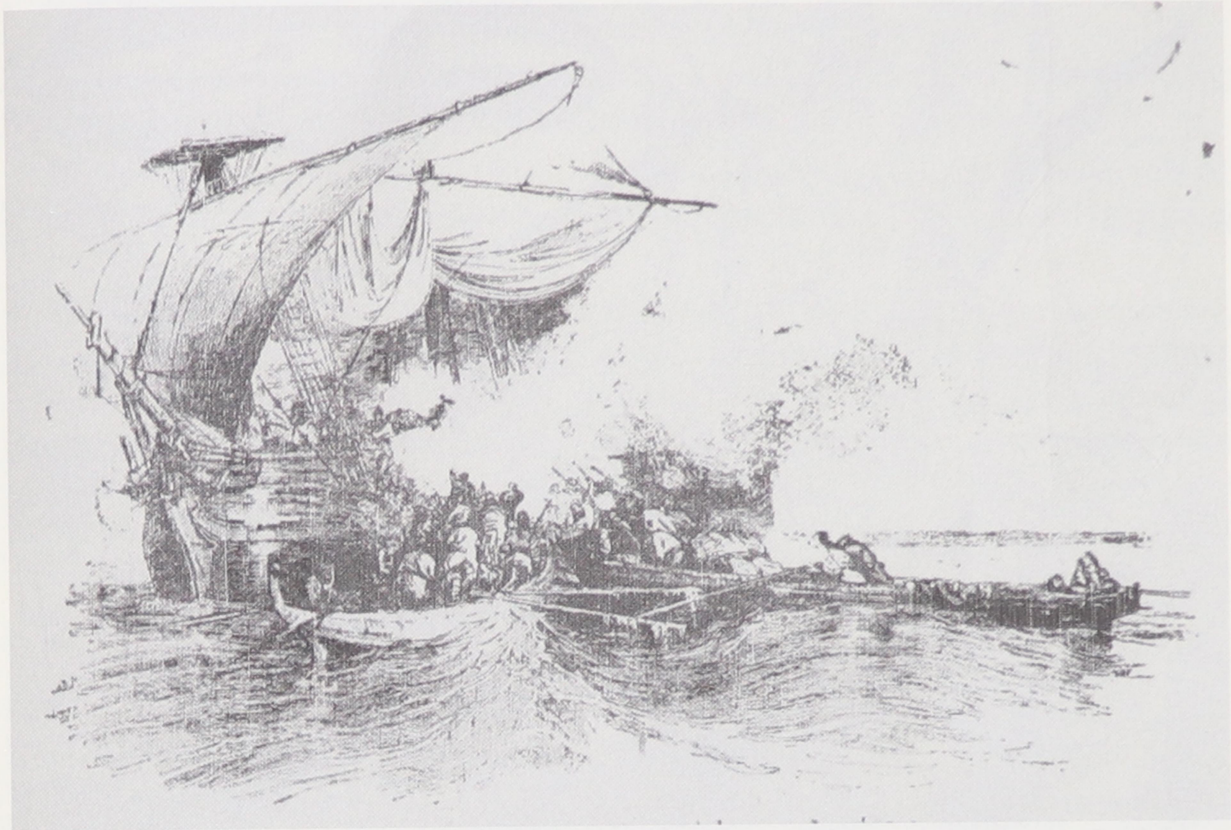
Η Θάσος υπέφερε πολύ από την πειρατεία σχεδόν μέχρι το τέλος του 19^{ου} αιώνα. Πολλές είναι οι αναφορές για ληστρικές επιδρομές στο νησί κυρίως από χριστιανούς πειρατές όπως οι Μαλτέζοι και ακόμη περισσότερες από ομόδοξους Έλληνες. Υπέφερε και αυτή όπως και τα νησιά των βορείων Σποράδων από τους γνωστούς Θετταλομακεδόνες του Γάτσου και του Καρατάσου, οι οποίοι αντί να φυλάγουν τα στενά των Τεμπών στη διάρκεια της επανάστασης του '21 πλιατσικολογούσαν στα νησιά των Σποράδων και στη Θάσο, η οποία υπέφερε πολύ από την άθλια συμπεριφορά τους. Υπέφερε ακόμη πολλά και από Ψαριανούς πειρατές, οι οποίοι με διάφορες προφάσεις επέδραμαν στο νησί προκαλώντας καταστροφές. Γράφει ο Παντελής Κοντογιάννης: *εις μίαν από τας πολλές*

Επίθεση πειρατών κατά του Αγίου Όρους

επιδρομάς οι Ψαριανοί απεβίβασαν (σ.σ. στη Θάσο) 800 Ρουμελιώτας κατά Απρίλιον του 1823 και εκυρίευσαν 8 πλοία Τουρκικά μαζί με το εξ ελαίου φορτίον των. Οι Ρουμελιώται εληλάτησαν τα χωριά **και περιύβρισαν τα αγνά και πατριαρχικά ήθη της Θάσου.** (ΠΑΝΤΕΛΗ Μ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ: ΟΙ ΠΕΙΡΑΤΑΙ ΚΑΙ Η ΘΑΣΟΣ Αθήνα 1915).¹ Ο ίδιος Κοντογιάννης στη σπουδαία του εργασία αναφέρει άλλη επιδρομή από τους πειρατές Καλαμιδαίους οι οποίοι με 300 συντρόφους τους απεβιβάσθηκαν στο νησί και βάδισαν κατά του Θεολόγου. Αποκρούστηκαν μεν από τους Θεολογίτες, αλλά παρόλ' αυτά οι κάτοικοι τους έδωσαν τρόφιμα και ανεχώρησαν. Φεύγοντας όμως οι Καλαμιδαίοι έκαναν πολλές ζημιές στις μελισσοκυψέλες και στα ζώα των κατοίκων. Άλλος πειρατής με το όνομα καπετάν Μήτσας με τον Μήτρο Διακόπουλο επικεκεφαλής 150 ανδρών αποβιβάζεται στη Θάσο προκαλώντας νέες καταστροφές. Για τους βορειοελλαδίτες αυτούς πειρατές γράφει ο Ιωάννης Βασδραβέλης στη μελέτη του: *Η πειρατεία εις τα παράλια της Μακεδονίας κατά την Τουρκοκρατίαν* στη σελίδα 354 συνεχίζοντας την ιστορία του Κοντογιάννη: *...Μεταξύ των εκ Μακεδονίας καταγομένων πειρατών ήσαν και οι πρώην συμπολεμισταί του Καρατάσου και του Διαμαντή, Κωνσταντίνος Μπίνος και Αποστολάρας, Ολύμπιοι οίτινες εληλάτησαν την νήσον Ίμβρον προξενήσαντες πολλά δεινά εις τους δυστυχείς κατοίκους. Διασώθηκε δημοτικό τραγούδι της εποχής (το τραγώδιον της Ίμβρου) το οποίο εξιστορεί με χαρακτηριστικό τρόπο την πειρατική αυτή επιδρομή. Το συμπεριλαμβάνω γιατί ο*

¹ Το πλήρες κείμενο του βιβλίου του ΠΑΝΤΕΛΗ Μ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ: ΟΙ ΠΕΙΡΑΤΑΙ ΚΑΙ Η ΘΑΣΟΣ, Αθήνα 1915) δημοσιεύτηκε ήδη στο περ. «Θασίων γη» σε συνέχειες στα τεύχη μας 5-9.

Επίθεση Ελλήνων πειρατών κατά εμπορικού πλοίου

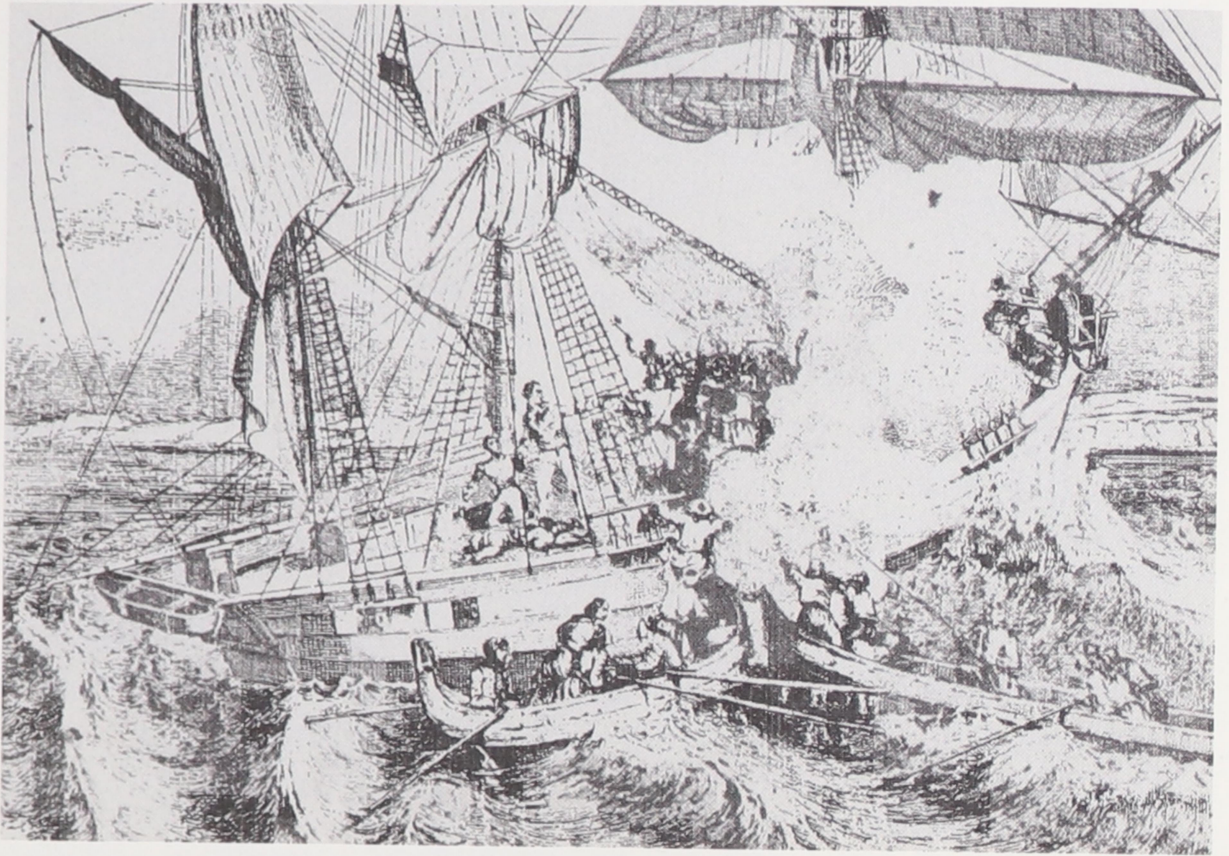
αναγνώστης θα καταλάβει τι εννοεί ο Κοντογιάννης όταν αναφέρει ότι οι άθλιοι Ρουμελιώτες περιύβρισαν τα χρηστά ήθη των κατοίκων του νησιού μας.

*Πάνω σε βράχο κάθουμαι τη θάλασσα κοιτάζω
Γλέπω καράβια στο γιαλό, φεργάδες κι' αρμενίζουν
Λέγω 'ναι κλέφτες το φορτιό, λέγω αρβανιτάδες
Δεν ένι κλέφτες το φορτιό δεν εν Αρβανιτάδες
Μον' είν' ο Μπίνος κι έρχεται κι αυτός ο Αποστολάρας
κι ένι κι ο καπετάν Ζορμπάς με δώδεκα χιλιάδες
πατούν την Νίμπροτρα χωριά παίρν' απ' τα δυο κοριτζα
παίρν' απ' το Κάστρο έμμορφες κι απ' το γλυκύ σουλτάνες
κι απ' την καύμένη Παναγιά δεν μπόρεσαν να πάρουν
μόνον την κατακούρσεψαν την έκαμαν λειβάδι*

.....

Αυτό λοιπόν υπήρξε το ήθος πολλών από τους θετταλομακεδόνες αγωνιστές του 1821.

Άλλοι οπλαρχηγοί που έδρασαν ως πειρατές με έδρα τη Σκόπελο αναφέρονται οι: Βουμπιώτης, Ζορμπάς, Βελέντζας κ.α. (περισσότερα για τη θλιβερή αυτή περίοδο ο αναγνώστης μπορεί να βρει στο βιβλίο του Ν.Α. Κεφαλληνιάδη:

Επίθεση του πειρατή Παναγιώτη κατά του γαλλικού πλοίου του ηρωικού πλοιάρχου Bisson

ΠΕΙΡΑΤΕΙΑ καυρσάροι στο Αιγαίο, εκδόσεις ΦΙΛΙΠΟΤΗ 1984). Τέλος στη ληστρική και άθλια αυτή συμπεριφορά των πειρατών έδωσε ό ικανός κυβερνήτης Ι. Καποδίστριας με το ναύαρχο Μιαούλη, κυρίως όμως με τον ακατάβλητο Αντώνη Κριεζή, δεξί χέρι του Μιαούλη, του οποίου η παροιμιώδης τόλμη υμνήθηκε από τους ναύτες της επανάστασης με το στίχο: «όποιος δε θέλει να ζει, ας πάει με τον Κριεζή».

Η μικρή αυτή αναφορά στην πειρατεία και στα δεινά που προκάλεσε και στη Θάσο γίνεται με αφορμή τον εντοπισμό ενός σπουδαίου εγγράφου στο αρχείο της Ιεράς Μονής Βατοπαιδίου. Πρόκειται για επιστολή του προεστού Κακιράχης Γιαννάκη Οικονόμου με ημερομηνία 25 Μαρτίου 1841. Με την επιστολή του αυτή ο Οικονόμου ενημερώνει το μοναστήρι για την εμφάνιση στη θάλασσα ανάμεσα στο Άγιον Όρος και στη Θάσο, του Ιλαριώνα με καταγωγή από την Καβάλα, προσώπου αμφιλεγόμενου της εποχής αυτής. Την υπόθεση αυτή έχουμε ήδη δημοσιεύσει σε προηγούμενα τεύχη της ΘΑΣΙΩΝ ΓΗ είμαστε όμως υποχρεωμένοι να την συμπεριλάβουμε εκ νέου στη δημοσίευση της ιστορίας της Καλλιράχης αφού το έγγραφο που φωτίζει ξεκάθαρα την ιστορία του Ιλαριώνα προέρχεται από το σπουδαίο αυτό χωριό.

ΙΛΑΡΙΩΝ ΚΑΡΑΤΖΟΓΛΟΥ

Πειρατής επώνυμος αυτής της περιόδου (1828-1841) υπήρξε ο Καβαλιώτης Ιλαρίων Καρατζόγλου. Προσωπικότητα μυθιστορηματική, σχεδόν μυθική.

Για τον Ιλαρίωνα αυτόν το 1987² ο αείμνηστος καθηγητής Απ. Βακαλόπουλος δημοσίευσε εργασία του στα πρακτικά του Β΄συνμποσίου «Η Καβάλα και η περιοχή της».

Στη δημοσίευση του ο Βακαλόπουλος αναφέρεται στη μυθιστορηματική, σχεδόν κινηματογραφική ζωή του Ιλαρίωνα, την οποία αναδημοσίευσε αυτούσια από τη εφημερίδα του Ι. Φιλήμονα ο «Αιών», (φύλλ. 4-8 Φεβρουαρίου 1842). Στη συνέχεια με τα στοιχεία που δημοσιεύει ανατρέπει την αφήγηση του Φιλήμονα και καταλήγει: «δεν έχει καμιά απολύτως σχέση (εννοεί ο ληστής) με το γενναίο παληκάρι της Καβάλας, τον Ιλαρίωνα Καρατζόγλου τον παλιό αγωνιστή και πρόδρομο Μακεδονομάχο, τον οποίο αποδίδω λευκό Έλληνα στην Ιστορία. Και γι' αυτό αισθάνομαι μεγάλη ικανοποίηση και χαρά».

Στο αρχείο της Ιεράς Μονής Βατοπαιδίου εντόπισα το 2002 επιστολή του Κακιραχιώτη Γιαννάκη Οικονόμου, η οποία φέρει ημερομηνία 25 Μαρτίου 1841 και αναφέρεται στον πειρατή Ιλαρίωνα Καρατζόγλου.

Αναδημοσιεύουμε από την εφημερίδα «Αιών» του 1842 την μυθιστορηματική βιογραφία του. Στη συνέχεια τα χαρακτηριστικότερα από όσα ο Βακαλόπουλος αναφέρει γι' αυτόν και στο τέλος την επιστολή του Γιαννάκη Οικονόμου με την οποία ξεκαθαρίζονται τα πράγματα.

1. ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΛΒΑΝΟ ΠΕΙΡΑΤΗ ΙΛΑΡΙΩΝΑ

(η αφήγηση της εφημερίδας ΑΙΩΝ 24-2-1842)

Ο Βουζής Τσιακελής, γνωστός υπό το όνομα Ιλαρίων, εγεννήθη εις Αλβανίαν τω 1784. Εκκαιδεκαετής (σ.σ. 16 χρονών) την ηλικίαν ηράσθη της γυναικός Αγά τινος Τούρκου ονόματι Γιουσούφ. Παραλαβών τινας φίλους του πορεύεται εις την οικίαν του αγά, βάλλει πυρ εις αυτήν, αυτόν δε τον Γιουσούφ ζητούντα μετά των οικετών να αντιστή τραυματίζει, παραιτεί κατά γης ημιθανή, αρπάζει τη γυναίκα του και φεύγει μετ' αυτής εις Θεσσαλονίκη. Εις την πόλη ταύτην ο Βουζής εγκολπύται τον Ισλαμισμόν, νυμφεύεται την αρπαγείσαν και καταλέγεται ως εθελοντής εις το τάγμα των Αλβανών. Οι δε αρχηγοί του βλέποντες το δραστήριον και γενναίον του ανδρός προβιβάζουσι αυτόν και παρευθύς γίνεται γιούζιμπασης, δηλαδή καπετάνος. Τότε παραιτήσε το παλαιόν του όνομα και ωνομάσθη Οσμάν Αρίφ.

Εν μια των ημερών διατάττεται να εξέλθη εις προϋπάντηση του νέου

² Απ. Βακαλόπουλου: *Οι άγνωστοι Μακεδόνες αγωνιστές του '21 και πρόδρομοι μακεδονομάχων Ιλαρίων Καρατζόγλου και Βασίλειος Αθανασίου από την Παλαιοχώρα Αρναίας*, πρακτικά Β΄συνμποσίου, Καβάλα 1987, σελ 67-88.

Μουσελίμη στελλομένου από Κωνσταντινούπολιν, αλλά έμεινε κεραινόβλητος ότε αποβλέψας εις αυτόν ανεγνώρισε εκείνον τον Γιουσουφ αγά του οποίου ήρπασε τη γυναίκα και τον οποίον εθάρρει ότι εφόνευσε. Με όλο δε ότι ο Μουσελίμης δεν εφάνη να τον αναγνώρισεν επίσης, ο Οσμάν όμως μόλις επανελθών εις Θεσσαλονίκη, εκβαίνει εφ' ίππου, εξέρχεται της πόλεως και κρύπτεται εις το όρος. Θέλομεν δε ιδεί ότι και άλλοτε μετά ταύτα συνέπεσε να ανταμωθεί μετά του Γιουσουφ. Τώρα δε από αίσθημα ζηλοτυπίας κινούμενος και φοβούμενος μη η γυνή του πέσει εκ νέου εις τας χείρας του Γιουσουφ, αναγκάζει την ταλαίπωρο να πεί φάρμακο, και αφήνει αυτήν σαραττόμενη από τας οδύνας του θανάτου.

Ολίγον χρόνο μετά το συμβάν τούτο, συμμορία ληστών αναφανείσα περί τω Άθω, εμάστιζε όλα τα περίξ δια ληστειών και φόνων και πολλών άλλων κακουρημάτων. Μεταξύ άλλων αναφέρεται και το επόμενο συμβάν το οποίο δίδει ακριβή ιδέα της περί το κακουργείν ικανότητος των ανθρώπων εκείνων. Μία νύκτα εισέδυσαν εις τη οικίαν όπου εκατοίκει ο Ιουδαίος Βεν Ιούδας τραπεζίτης του Πασά. Μη στέργοντα δε να τους παραδώσει το αργύριόν του, ιδού τι επενόησαν δια να τον βιάσωσι να μαρτυρήσει πού το είχε κρύψει. Δέσαντες αυτόν με σχοινίο από τους βραχίονας τον εκρέμασαν εις τι δένδρο, έφερον έπειτα τους βόσκοντας εις τη αυλήν χοίρους και τους έβαλαν υπό τους πόδας του. Ο ταλαίπωρος Βεν Ιούδας διά να σώσει τους γυμνούς πόδας του από την αδηφαγίαν των ζώων τούτων συστέλλει αυτούς όσον ημπορεί περισσότερο, αλλά κεκοπιακώς και μη δυνάμενος πλέον να τους κατέχει ούτω μετεώρους παραδίδει τους θησαυρούς του δια να αποφύγει το προκειμένο φρικτόν βάσανο, αλλ' εις μάτην ήλπισεν ότι προσφέρων τα χρήματα ήθελεν καν σώσει την ζωήν του. Ο άγριος λήσταρχος Οσμάν κενώνει κατ' αυτού την καρραμπίνα και κόπτων τα σχοινία παραδίδει αυτόν βρώμα (τροφή) εις τα βορβοροφάγα κτήνη.

Ασφαλιστικό Γραφείο Ματθαίος Π. Μπετούνικος

Online Insurance Point

Λιμενάρια θάσου
☎ +30 2593051545
☎ +30 2593051546
☎ +30 6974879189
✉ makisbet@hotmail.com

- ◆ αυτοκινήτων
- ◆ μοτοσυκλετών
- ◆ σκαφών
- ◆ ζωής
- ◆ ακινήτων
- ◆ επιχειρήσεων
- ◆ οδική βοήθεια

Η αγγελία του κακουργήματος τούτου τοσούτο παρώργισεν τον Πασά της Θεσσαλονίκης ώστε χωρίς αναβολήν καιρού απέστειλεν λόχο στρατιωτών προς καταδίωξη των κακούργων. Ο Οσμάν (νιώθοντας) εαυτόν εις κίνδυνον, παραιτείτο όρος καταβαίνει εις τον αιγιαλόν, αγοράζει εν πλοίο όπερ μεταφέρει αυτόν και τους μετ' αυτού εις τας νήσους του διαβόλου κειμένας κατά τον κόλπο της Θεσσαλονίκης.

Ορμώμενος εκ του ασύλου τούτου ο Οσμάν εξηκολούθει τας ληστρικάς του επιδρομάς αφού κατήρτισε το πλοίον του ως είναι παρασκευασμένα τα πειρατικά πλοία. Εν μια των ημερών πίπτει εις τας χείρας των πλοίο ανήκον εις έμπορο τινά της Βεροίας όστις επέστρεφε από την Κωνσταντινούπολιν, όπου είχε πουλήσει φορτίο κασιμιρίων και πολυτίμων μεταλλίνων σκευών. Επί του πλοίου ήσαν ο εκ Βεροίας έμπορος, ιδιοκτήτης συνάμα και πλοίαρχος, η γυνή του, ο εξαετής αυτών παις και τινες ναύται. Εις βραχύ χρόνου διάστημα οι πειραταί επέβησαν του πλοίου δεσμεύσαντες όλους τους επ' αυτού μη δυναμένους ν' αντιτάξωσιν ουδεμίαν αντίσταση, ήρχισαν να αναζητώσι το εκ της πωλήσεως των πραγματειών συναχθέν χρυσίο, αλλά πουθενά δεν ήμπορεσαν να το εύρωσι. Ο Οσμάν ερωτά τον εκ Βεροίας έμπορο πού έκρυψε τους θησαυρούς του, αλλ' εκείνος δεν αποκρίνεται τίποτε. Τότε ο Οσμάν προστάζει και τον δένουν εις το μεγάλο κατάρτιον του πλοίου, απειλεί δε ότι αν δεν λαλήσει, η γυνή και ο παις του θέλουν πάθει ανήκουστα δεινά. Ο έμπορος και η γυνή του σιωπώσι.

Ήρχισαν τότε να βασανίζωσι αυτούς ανηλεώς, άλλοι έχυνον επ' αυτών ζέον ύδωρ, άλλοι κεντούσαν αυτούς με τας αιχμάς των λογχών. Οι δυστυχείς εκβάλλουσι φωνάς φρικτάς, αλλά φυλάττουσι το μυστικόν των. Τέλος ο Οσμάνης προστάζει να εμβυθήσωσι το παιδί εις το βραστόν νερόν. Η προσταγή μέλλει να εκτελεσθή αλλ' εις τη θέαν ταύτην η μήτηρ ηττωμένη μαρτυρεί με θνήσκουσαν φωνή τον τόπον όπου ήσαν κεκρυμμένα τα πλούτη των. Ο Οσμάνης λαμβάνει τον χρυσόν και τον άργυρο, μεταβιβάζει τους ναύτας εις το εαυτού πλοίο δια να τους πωλήσει, ή να τους ενώσει μετά των οπαδών του, προσπασσαλεύει τη γυναίκα και το παιδί εις το κατάρτι όπου ήτο ήδη δεδεμένος ο δύστηνος έμπορος, ανοίγει όλα τα πανιά του πλοίου, και αφήνει αυτό εις τους ανέμους και τα κύματα. Το πλοίο έφθασε ούτω εις τον κόλπο της Αίνου όπου αλιείς ευρόντες αυτό οδήγησαν εντός του λιμένος. Ο έμπορος ήτο ημιθανής, η δε γυνή του και ο υιός των δεν ήσαν ζώντες.

Η εις τας νήσους του Διαβόλου διατριβή του ήτο όργια διηνεκή. Η Τουρκική εξουσία εφρόντιζε πολλά ολίγο να του ταράξη εκεί τη ησυχίαν και από το άσυλο τούτο εξήρχετο τότε μόνο, όταν οσφραίνετο πλησιάζουσιν πλουσίαν τινά άγρα. Η Ελληνική επανάσταση απέσπασε τέλος αυτόν από τας αναπαύσεις του. Οι Έλληνες κατ' εκείνη την εποχήν έστειλαν και εζήτησαν βοήθειαν, αλλ' αυτός την ηρνήθη προφασιζόμενος ότι επρέσβευε τη μουσουλμανική θρησκεία, ο δε αληθής λόγος ήτο, αναμφιβόλως, ότι τον εσύμφερε περισσότερο να υπηρετήσιν την Τουρκική εξουσία. Τω όντι δε καθώπλισε τους οπαδούς του, και παρουσιάσθη επικεφαλής αυτών εις τον Ομέρ Πασά προ των τειχών του Μεσολογγίου. Αλλά έμεινε έκπληκτος αναγνωρίσας ως τοποτηρητήν του Πασά εκείνον το Γιουσούφ,

του οποίου ήρπασε ποτέ (= κάποτε) τη γυναίκα και με τον οποίον συνηντήθη προτιμών ήδη ετών εις την Θεσσαλονίκη. Αλλά και τώρα ως και τότε δεν ανεγνωρίσθη υπό του Γιουσούφ.

Γνωστή είναι η άλωσις του Μεσολογγίου και τα δεινά όσα υπέστησαν οι δυστυχείς αυτού κάτοικοι. Τις αμφιβάλλει, ότι των οικτρών εκείνων σφαγών και κακώσεων συμμετέσχε κατά μέγα μέρος ο Οσμάν και οι οπαδοί του; Μετά τη μάχη ο Γιουσούφ, ο τοποτηρητής του Πασά ευρέθη σφαγμένος παρά τον ίππον του, τον οποίον έμενε μόνος να φυλάττη. Ήτο εναργές ότι έπεσε θύμα δολοφονίας, άλλ' ο δολοφόνος έμεινεν άγνωστος. Μετά το θάνατο του Γιουσούφ έκλεξεν ο Πασάς τοποτηρητήν του τον Οσμάν αλλά δεν έμελλε πολύν καιρόν να καθέξη τη θέση ταύτη. Ο Οσμάν έφερε μεθ' εαυτού Ελληνίδα τινά νεάνιν εκ Πατρών, καλουμένη Φεδώρα, ήτο αύτη ενδεδυμένη ως ανήρ, ανέβαινε εφ' ίππου και τον συνώδευεν εις όλας του τας εκστρατείας. Η ωραιότης αυτής ηρέθισε τη επιθυμίαν δύο νεανίσκων Τούρκων ανεψιών του Πασά. Ούτοι καταλαβόντες αυτήν μόνη την αρπάζουν, τη σύρουν εις τας σκηνάς των και πράττουσι μετ' αυτής τα μέγιστα. Ο Οσμάν φθάνει μανιακός φονεύει τους δύο νέους και εις το θυμόν του επάνω κτυπά επίσης και τη νέαν Ελληνίδα· διά να διαφύγει δε την αγανάκτηση του Πασά αρνείται την σημαίαν και την λατρείαν του Προφήτου, δέχεται το ύδωρ του βαπτίσματος λαμβάνει το σταυρόν και μάχεται εις τας τάξεις των Ελλήνων.

Επολέμησεν υπέρ αυτών όσο καιρόν διήρκεσεν ο πόλεμος της ανεξαρτησίας. Ότε ο πόλεμος ετελείωσεν, το μοναστήριον του Άθωνος ηνεώχθη δια να δεχθή εις τους κόλπους του νέο μοναστήν. Ο μοναστής ούτος ήτο ο Οσμάν όστις εισέρχεται με ενδύματα καλογήρου φέρων όνομα Ιλαρίων. Εις το νέο τούτο στάδιο ο Ιλαρίων διεκρίθη μεταξύ των μοναχών ως προς τον θρησκευτικόν του ζήλο, την ευλάβειαν και την εγκράτειαν, ώστε απέκτησεν εντός της μονής μεγάλην υπόληψιν. Πολλάκις δε έφερην εις τους αρρώστους και τους πένητας τα θρησκευτικά βοηθήματα.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

**ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ -
ΔΙΑΜΑΝΤΑΡΗ ΣΜΑΡΩ**

Λιμενάρια, Θάσος - 64 002

Τηλ.: 25930 51720 e-mail.: gdiamat@megaeuronics.gr